

הממונה על המשמעת

תיק 66/2025

דיון משמעתי

בעניינו של הסטודנט XXX – הפקולטה למדעי המחשב

1. נגד הסטודנט הוגשה קובלנה משמעטית בעבירות לפי סעיפים 12.11 ו- 12.13 לתקנון המשמעת. בכתב התלונה נכתב לגבי אירוע שקרה בתאריך 7.8.25:

לאחר שסורבה בקשתו של הסטודנט להירשם לקורס מסוים, התנהל בבוטות ובצעקות במשרדי מנהל הסטודנטים ואמר לבנות המנהל "אתן חבורה של זונות" והתנהל באלימות עד כדי שבנות המנהל נאלצו לנעול את הדלת.

2. ביום 11.8 פנה התובע המשמעתי לסטודנט באמייל וביקש את תגובתו בטרם יחליט אם להגיש קובלנה משמעטית.

3. בשני אמיילים ששלח הסטודנט לתובע המשמעתי ביום 11.8 ו- 12.8 הוא כתב

"סלח לי אבל לא היה ולא נברא. בשום סיטואציה לא אמרתי להן דבר כזה".

"לא קיללתי, לא השפלתי, ולא נהגתי בצורה בלתי הולמת. נהפוך הוא – הקפדתי לשמור על כבוד הדדי גם כאשר חוויתי יחס פוגעני וחוסר איכפתיות. למען הסדר הטוב וגילוי נאות אציין כי יצאתי מהחדר בתחושת תסכול והשפלה ואמרתי לעצמי לאחר שהדלת נסגרה "נמאס לי מהמקום הזה". מדובר בביטוי אישי של תסכול מהמצב לא כלפי אדם מסוים. כל פעולתי נבעה מדאגה אמיתית להמשך לימודי ומתוך רצון להבטיח שלא אפגע בשל טעות שאיינו אחראי לה. חשוב לי להדגיש ככל שעובד/ת נפגעו ממילותי שהובנו בצורה לא נכונה אני מתנצל על זה אין בי כוונה לפגוע באיש".

4. ביום 30.9.25 התקיים דיון בעניינו של הסטודנט. הדיון התנהל במכללה למנהל. הסטודנט היה מיוצג על ידי סטפני ברנוב מהסנגוריה הסטודנטאית. מטעם התביעה העידו XXX, מנהלת מנהל הסטודנטים בפקולטה למדעי המחשב וXXX מזכירה במנהל הסטודנטים.

5. יום לפני מועד הדיון הגיש באמייל התובע המשמעתי בקשה לצרף כעדת תביעה גם את גברת XXX ממזכירות הסטודנטים בפקולטה למדעי המחשב. התובע כתב בבקשתו:

שלום רב,

בשיחת הכנה שהתקיימה עם העדות בדיון מחר עלה, כי הגב' XXX ממנהל הסטודנטים היא זו שגם שמעה את הדברים נשוא הקובלנה ולכן התביעה מבקשת להעידה נוסף על שתי העדות. למען הסר כל ספק, עדותה נדרשת אך ורק לשם שמיעת הדברים המיוחסים לסטודנט ולא לכל מטרה אחרת.

6. אישרתי את הבקשה במעמד צד אחד מכיוון שסברתי שהבקשה לא פוגעת בזכות הסטודנט להגנה, והתובע גם הבהיר כי ככל שעדות הגברת אקשטיין תעורר צורך להביא עדי הגנה נוספים, הוא לא יתנגד. לאחר שנתתי החלטה, הגישה ההגנה בקשה דחופה ובה התנגדות

לצירוף העדה XXX. לפיכך, קבעתי שיתקיים עיון נוסף בהחלטה במעמד הדיון ותשמע עמדת התובע ועמדת ההגנה.

7. ביום 30.9.25 שמעתי את התנגדות ההגנה לצירוף XXX כעדת תביעה נוספת. לאחר ששמעתי את עמדת ההגנה השתכנעתי שהמועד בו הוגשה הבקשה, כ- 24 שעות לפני מועד הדיון, לא מאפשר להגנה להכין חקירה ובשל כך עלולה להפגע זכות הסטודנט להגנה מלאה. לפיכך, החלטתי שעדות XXX לא תשמע.

8. ראש מנהל הסטודנטים XXX העידה מטעם התביעה על פרטים לגבי נושא הפניה של הסטודנט שאינם שנויים במחלוקת. הסטודנט הגיע למנהל הסטודנטים בבקשה להרשם לקורס מסויים "מבוא לאבטחה בסייבר". נמסר לסטודנט שהקורס מלא בסמסטר קיץ. התפתח דין ודברים בין הסטודנט לבין XXX שטען כי הובטח לו רישום לקורס המדובר. XXX העידה שבזמן אמת בדקה את טענת הסטודנט כי מדובר ב"קורס אחרון לתואר", ומסרה לסטודנט שהטענה לא נכונה שכן נשאר לסטודנט לפחות עוד קורס אחד שעליו להשלים לצורך עמידה בחובות הקורסים לתואר. בין הצדדים פעורה מחלוקת אם בעקבות המענה של המזכירות, הסטודנט התבטא כלפיהן בצורה לא הולמת.

9. XXX העידה בעדות ראשית:

הוא קרא לי גבירתי תרשמי אותי עכשיו.
ביקשתי ממנו לא לפנות אלי בצורה הזו.
הוא התעצבן ויצא.

שמעתי את המשפט **מכללה מזדיינת, חבורה של זונות**. אמר עוד כמה קללות שלא שמעתי אותן. תוך כדי היציאה. שמעתי את זה תוך כדי שאני הולכת לכיוון החדר שלי. הסטודנט חזר אחרי כמה דקות למזכירות והמשיך לדבר בצורה לא נאותה. אמרתי לבנות לסגור את הדלת. – כי היתה הרגשה לא נעימה בפעם השניה – הסטודנט חזר וזה היה קצר. אני אמרתי לבנות לנעול את הדלת. לא הרגשתי מאויימת. אבל היה מאד נעים באלימות המילולית. אווירה לא נעימה שנוצרה בחדר. וזה פעם ראשונה שאני נתקלת בסיטואציה כזו. אני 4 שנים בתפקיד מנהלת מנהל סטודנטים ולא נתקלתי במצב כזה בעבר.

10. ההגנה חקרה את העדה על מהות הפניה של הסטודנט והאם "צדק" בכך שהיה מגיע לו להרשם לקורס בסמסטר קיץ:

שאלה האם אמרת לסטודנט: אנחנו לא נותנים לסטודנט צא מהחדר אנחנו לא נותנים שירות פרונטלי?

תשובה – מעולם לא.

שאלה: האם אמרת תפתח עוד סמסטר אין מה לעשות?

תשובה – מעולם לא. ואמרתי לו שזה לא קורס אחרון לתואר

שאלה: האם היית נסערת?

תשובה – יכול להיות. כי הוא דיבר בצורה תקיפה. "גבירתי תרשמי אותי עכשיו".

שאלה: בכית?

תשובה לא.

11. XXX, רכזת מנהל הסטודנטים העידה גם מטעם התביעה. להלן עיקרי עדותה הראשית:

לפני שהסטודנט יצא מהחדר הוא קילל – אתן חבורה של זונות. הרבה מילים עם המילה "זונות". אני לא זוכרת את המילים שאמר. הוא יצא נסער מהמזכירות. מה שהוא אמר היה בקול רם. הסטודנט הגיע לברר לגבי הרישום לקורס מבוא לאבטחת סייבר שהחליף את הקורס מבוא להפעלה. לאחר שבדקתי בפניות ראיתי שבאמת הסטודנט ביקש להרשם לקורס אך לא ענה לפניו אם הוא מעוניין בסמסטר קיץ או בסמסטר ב, ולכן לא היה רשום. כאשר הסטודנט הגיע למזכירות, לאחר תחילת סמסטר קיץ, הקורס היה מלא ואי אפשר לרשום אותו. הפנתי את הסטודנט לראש מנהל הסטודנטים – והדיבור היה מולה. לא שמעתי את השיחה בין הסטודנט לבין XXX. אבל כשהסטודנט יצא מהדלת הוא קילל והסתכל לכיוונו. נעלנו את הדלת כי חששו שהסטודנט יחזור. זה היה נראה לנו מאיים. אני עובדת 20 שנה. לא קרה לי מקרה כזה. נעלנו את הדלת כי הרגיש לנו מצב מאיים שאני לא יודעת איך יתפתח. הסטודנט יצא בתסכול ונסער.

12. בחקירה נגדית העידה XXX:

שאלה: האם את מכירה את הסטודנט?
 תשובה: אני מכירה. הוא נכנס לקבל שירות. הוא כל הזמן היה בסדר. בדרך כלל אדם מנומס.
 שאלה: האם שמעת מה היה בשיחה מול XXX?
 תשובה: מהרגע שניגש לחדר של XXX אני לא שמעתי מה קרה. מאד נרתעתי מאותו רגע של התפרצות וקללות. גם XXX.
 שאלה: של מי היה הרעיון לסגור את הדלת?
 תשובה: לא זוכרת.
 שאלה: אמרת לסטודנט לצאת מהמנהל?
 תשובה: לא זוכרת.
 שאלה: איך XXX היתה בשיחה עם הסטודנט?
 תשובה: לא שמעתי שהרימה את הקול.
 שאלה: ראית שXXX בכתה?
 תשובה: לא ראיתי שבכתה.
 שאלה: איך הגיעה אליך העובדה שאת עדה?
 תשובה: ביקשו ממני.
 כשסיימתי את השיחה מול הסטודנט בה אמר שאישרו לו את הקורס וזו בעיה מזכירותית שאין תיעוד, אמרתי שאולי נפנה לדיקן איגור. הסטודנט לא הסכים הוא אמר שאיגור אישר לו. הסטודנט לא הסכים לקבל את המצב שהוא לא רשום.

13. גרסת ההגנה היתה שהקללות שנטען שהסטודנט אמר – לא נאמרו. בחקירה הראשית העיד הסטודנט:

הגעתי למזכירות. הגעתי למור עם חיוך. מור אמרה שהקורס מלא. XXX הצטרפה. היא הגיעה אלינו. XXX אמרה לי זה לא מתועד. זה לא מעניין. תפתח עוד סמסטר. היא הרימה את הטון. היא היתה עם דמעות ובכי.
 אני הותקפתי והתחילו לי דמעות. היא אמרה לי עוף מפה. צא מפה. היא אמרה שלא נותנים שירות פרונטלי ולשלוח במידענט פניה.
 ממש צרחו עלי. יצאתי החוצה נסער.
 הבנתי שאין אם מי לדבר. חזרתי עם בכי.
 XXX אמרה לי עדיף שתלך. יצאתי בתסכול. אמרתי שנמאס לי מהמקום הזה. אגרסיביות, השפלה. אמרתי "נמאס לי מהמקום הזה". לא אמרתי משהו בסגנון של המילים שיש בקובלנה.
 שאלה: למה חזרת למזכירות אחרי שיצאת?
 תשובה: הרגשתי שלא שמעו אותי. רציתי שיעזרו לי. אני ניסיתי לשמור על גישה מכבדת. ההתלהמות הגיעה מהצד שלהן.

שאלה: עדותה התביעה אומרות שאמרת ביטוי עם המילה "זונות". האם אמרת איזה שהיא מילה דומה עם השורש הזה?
תשובה – לא

14. במסגרת העדות הראשית של הסטודנט ביקשה ההגנה להציג ממצאי פוליגרף. כאשר ביררתי עם התובע אם הוא מסכים להצגת ממצאי בדיקת פוליגרף, יידע התובע את בית הדין כי הוא מסרב וכי מסר את עמדתו לסנגורית. בידוע הוא שממצאי פוליגרף אינם יכולים להיות מוצגים בפני בית הדין ללא הודעה מראש לתביעה. בנוסף, ממצאי פוליגרף חייבים להיות מוגשת באמצעות חוות דעת מומחה. בהעדר מומחה שיציג את ממצאי הפוליגרף וסירוב התובע להצגת ממצאי הבדיקה, דחיתי את בקשת ההגנה.

15. בחקירה נגדית שאל התובע את הסטודנט:

שאלה – האם קיבלת תשובה מהדיקן לאחר הקובלנה שאתה נדרש לפתוח עוד סמסטר. כי יש עוד קורס שלא סיימת?
תשובה: מאשר

16. לאחר סיום עדות ההגנה, שאלתי את הסטודנט מספר שאלות:

שאלה: שמעתי בעדות שלך בפני שבכית בעקבות הדין ודברים עם המזכירות. איפוא כתוב בתגובה ששלחת לתובע שבכית?
תשובה: כתוב שיצאתי מהחדר בתחושת תסכול והשפלה.
שאלה: אבל איפוא יש התייחסות בתגובה למצב של בכי?
תשובה: אין התייחסות.
שאלה: למה טענתה בפני XXX שהקורס "מבוא לאבטחת סייבר" זה הקורס האחרון שנשאר לך לתואר כאשר לא נתון במחלוקת שבאותו מועד היה לך עוד קורס שלא ללמדת?
תשובה: אני שכחתי שיש לי עוד קורס "הסתברות למדעי הנתונים". והייתי בטוח שמבוא לסייבר הוא הקורס היחידי שלי.
שאלה: אז איך נודע לך שיש עוד קורס?
תשובה: בשיחה עם הדיקן ב 10.9 נודע לי שיש עוד קורס.

17. לאחר ששמעתי את גרסת עדות התביעה השתכנעתי במהימנות עדותן לגבי האירוע נשוא הקובלנה. לעובדות המנהל אין כל להעליל על הסטודנט אירוע של הטחת קללות כלפיהן. בעדותן היו שתי עדות התביעה מאופקות, וניכר היה שלא נוח להן לחזור על המילים ששמעו מהסטודנט כאשר יצא מהחדר לאחר שלא קיבל את מבוקשו. לא היתה התלהמות בעדות עדות התביעה ושתיהן העידו שלא נתקלו במצב כזה במהלך השנים הרבות שהן עובדות במכללה. שתי העדות העידו בנפרד ומסרו גרסה עקבית שתי העדות העידו כי שמעו את הסטודנט משתמש במילים שמיוחסות לו בכתב הקובלנה. שתי העדות העידו כי בעקבות הקללות שהשמיע הסטודנט לעברן והעובדה שחזר אחרי מספר דקות שוב למזכירות, הן הרגישו חוסר נוחות/ חשש מפני תגובת הסטודנט עד למצב שהחליטו לנעול את דלת המזכירות.

18. מנגד בגרסת הסטודנט שנמסרה בתגובה לקובלנה ובדיון מצאתי סתירות המעידות על חוסר אמינות.

- הסטודנט העיד שלא הטיח קללות, אך לא מסוגל לספק הוכחה לגרסתו כי אמר לעצמו "נמאס לי מהמקום הזה".

- הסטודנט העיד בדיון שראש מנהל הסטודנטים בכתה, אך גרסה זו לא הופיעה בתגובתו לתלונה והוכחשה על ידי העדה.
 - הסטודנט העיד בדיון שהוא בכה וחזר על כך מספר פעמים, אך גם גרסה זו לא הופיעה בתגובתו המפורטת לתלונה.
 - הסטודנט כתב בתגובה כי חשב שמדובר בקורס אחרון שלו לתואר, אך גרסה זו נמצאה שקרית שכן במועד האירוע נשאר לו קורס נוסף להשלמת החובות האקדמיות. ההסבר של הסטודנט כי "שכח" שיש לו עוד קורס אינו סביר בעיני נוכח העדות המהימנה של שתי עדות התביעה בה נמסר שהוסבר בזמן אמת לסטודנט שהקורס המדובר אינו "קורס אחרון".
 - גם את אירוע החזרה לחדר לאחר השמעת הקללות המיוחסות לו השמיט הסטודנט מתגובתו בכתב. רק בדיון הוא התייחס לחזרה לחדר באמירה "רציתי לבקש עזרה". כאמור לפי עדות התביעה, החזרה לחדר של הסטודנט לאחר השמעת הקללות יצרה אצלן תחושה של עוינות וגרמה להן לנעול את הדלת כדי למנוע מהסטודנט לחזור פעם שלישית.
 - אחר ששמעתי את שתי עדות התביעה ובהינתן פרק הזמן הארוך בו הן עובדות במכללה בממשק עם סטודנטים, לא אמינה בעיני גם גרסת הסטודנט כי זכה להתנהגות "משפילה" מצידן.
19. ההגנה טענה כי במצב של גרסה מול גרסה, גובר החשש להרשעת שווא. עיקרון זה נכון, אך העיקרון לא ישים לעובדות המקרה, שכן לא השתכנעתי באמינות גרסת הסטודנט לאור הסתירות בעדותו. עוד אציין שההגנה נתנה מקום מרכזי לטענה כי המזכירות טעתה באי רישום הסטודנט לקורס המדובר, ולפיכך נעשתה פגיעה לא מוצדקת בסטודנט. אני סבורה שתוכן הויכוח בין הסטודנט לבין המזכירות לא רלוונטי להכרעה בתיק זה. במסכת עירובין, דף סה נכתב: בשלושה דברים אדם ניכר בכוסו, ובכיסו ובכעסו". גם אם היה בליבו של הסטודנט כעס על עובדות מנהל הסטודנטים הוא הגיב בצורה לא הולמת והקללות שאמר ראויות להוקעה.
20. לאור התרשמותי ממהימנות העדויות שנשמעו בפני, אני קובעת כי התביעה הרימה את הנטל שהתנהגות הסטודנט מהווה עבירה על סעיפים 12.11 ו-12.13 לתקנון המשמעת.

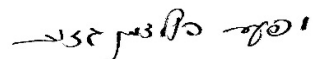
גזר הדין

21. בתיק 40/2023 הודה הסטודנט בעבירות שיוחסו לו וחסך לבית הדין זמן שיפוטי. הדיון התקיים רק לגבי העונש ובו הביע הסטודנט התנצלות כנה על ההתנהגות המבזה שלו כלפי מרציו במכללה למנהל. מדובר היה בהתנהגות שלא נאמרה בעל-פה כלפי אדם אחד אלא פורסמה ברבים ברשת החברתית. באותו המקרה הושת על הסטודנט עונש מצטבר של 4 חודשים דחיה בזכאות לתואר + ביצוע 100 שעות למען הקהילה.
22. במקרה לפני, לא הודה הסטודנט בהתנהגותו, לא התנצל לאחר האירוע, וגם בדיון לא נטל אחריות על התבטאותיו. עם זאת, בהבדל מתיק 30/2023 מדובר בהתנהגות מבזה שלא

פורסמה ברבים. לאחר שקילה מחד של העובדה שהסטודנט לא התנצל ולא הודה במעשים המיוחסים לו ומאידך הרמה הפחותה של חומרת העבירה, אני קובעת שעונשו של הסטודנט יהיה במצטבר:

- א. עיכוב של 3 חודשים בקבלת התואר.
- ב. ביצוע 120 שעות לתועלת הציבור. על הסטודנט להשלים את השעות לתועלת הציבור **לא יאוחר מיום 15.4.2026** שאם לא תעוכב זכאותו לתואר בחצי שנה (6 חודשים), בנוסף לכל עונש אחר שהוטל עליו. ויודגש כי זכאות הסטודנט תוקפא בכל מקרה עד למועד שבו ישלים את כל מכסת השעות בפועל. לכן, הדחיה של חצי שנה במועד הזכאות לתואר תתחיל מהמועד בו התקבל בדיקנט הסטודנטים אישור על השלמת שעות העבודה לתועלת הציבור ו/או ממועד העמידה בתנאים האקדמיים לתואר, לפי המאוחר. **באחריות הסטודנט לפנות לדיקנאט הסטודנטים כדי לתאם מקום לביצוע השעות לתועלת הציבור.**
- ג. הרכקה על תנאי לתקופה של שנה באם יעבור עבירה נוספת לפי סעיפים 12.11 או 12.13 לתקנון המשמעת. התנאי יעמוד בתוקפו למשך 3 שנים.

ניתן היום 12.10.2025
זכות ערעור תוך 15 יום.

פרופ' יפעת הולצמן-גזית

הממונה על המשמעת